

יום ה', ו' בשבט תשס"ג (9 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

"קדושי שיירת הל"ה" [מתוך "איש צדיק היה" – מסכת חיו של ר' אריה לויין] [חלק שני]:

בסוד זקני העיר הזאת, מקובל שגורל מיוחד זה יסודותיו באדני קודש, משהו מעין שריד ל"אורים ותומים". אין זה גורל של ניחוש בין שחור ולבן. הוא מתאים לנסיבות המיוחדות, ושגיבותו כרוכה בהזדככותם והטהרותם של הנזקקים לו.

העוסקים בכך בקשו שהגורל יוטל ע"י הצדיק **ר' אריה לויין**. הם ראו כטבעי ומובן שצדיק זה יטול על עצמו משימה זו. אולם משבאו אליו ביקש לחמוק מכך. חזרו ההורים השכולים אל הרב פרנק ושיגר הלה שליח להפציר בו. חזקה משאלתם ולא היה יכול לעמוד בה, וניגש בדחילו ורחימו לעבודת-הקודש.

וכך מתאר העיתונאי יצחק דויטש את המעמד השגיא והנשגב:

היה זה יום חמישי, שעת לילה. עלו לישיבה אשר בעליית הבית הקטן והצנוע של ר' אריה, בשכונת, משכנות". בהיכל השרוי בחשיכה הודלקו י"ב נרות, אשר האירו את קיר המזרח, שארון הקודש ניצב לידו. הנוכחים היו ר' אריה עצמו, חתנו הרב אהרון יעקובוביץ, ובנו הרב רפאל בנימין לויין. מבין ההורים השכולים נמצאו שניים: מר ראובן מס ומר יצחק דב הכהן פרסיץ. הם פתחו באמירת "תהלים". חדר זה כבר ידע שעות קשות ומרות, ודבקוּתם במזמוריו של דוד מלכנו התעלתה. אלא, שרטט שכזה, תחושת קודש וציפיה שיעלה האלוקים בידם לקבוע אמת, אף הם טרם זכרו, והנה בקע קול התפילה, זעזע את המשתתפים ואת השומעים מרחוק, גם בשכונה זו היודעת תורה ותפילה.

לשם עריכת גורל זה משתמשים, לפי המקובל, **בתנ"ך** שדפיו מחולקים לשני טורים, ספר תנ"ך עתיק, אשר נדפס באמסטרדם בשנת תס"א (1701) מצוי אצל ר' אריה; דפיו הצהיבו אך הם עוד שלמים, ובמקום קרע כלשהו מודבק הוא בנייר דבק שקוף, השומר על השלימות והצורה. בכתב יד הפנינים רשומים בשוליים הערות מעטות וסימונים אחדים. בדף השער מופיע ארון קודש, והפסוק המעטר: **"בזאת יבוא אהרון אל הקודש"**. בזאת באו אל הקודש לערוך גורל מיוחד במינו זה.

דממת קודש שררה בהיכל. הנרות הדולקים הוסיפו למעמד נורא זה. פתחו את התנ"ך מבלי לדעת או לכוון דף ועמוד. לאחר כל פתיחה עלעלו שוב דרך עלמא, שבע פעמים, וכך חזרו על המעשה שבע פעמים, וקבעו שלפי אשר ימצא, ייקבע של מי הוא קבר פלוני לפני שיסמנו בו את המצבה. וזה הכלל הנקוט: הפסוק האחרון בעמוד צריך לכלול את שמו, או רמז לשמו של אחד מאלה שמחפשים את זיהויו.

ומה רבה היתה ההשתוממות, כאשר אחד הפסוקים שהופיעו לראשונה היה **"לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה"**. הרי בתחילת הפסוק – **"לה"**, וכל אחד מהדפים נושאו – מלחמות גבורה ומצוות ארץ-ישראל שהתאימו למעמד מיוחד זה. לפי המקובל, אם אין בפסוק האחרון דבר הרומז לעניין המבוקש, נוטלים את האות האחרונה, ולפיה מחפשים פסוק המתחיל באותה אות, כדי למצוא את התשובה הדרושה – במפורש או במרומז לעניין.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **חמישי**

יום נעים ושמח ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 16³³

צאת השבת (ב"ש): 17³²

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

יום ה', ו' בשבט תשס"ג (9 בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

וכדבר הזה חזרו י"א פעמים – שכן לא היה צורך ב"ב, שהרי לאחר קביעת הי"א נקבע ממילא מי הוא הי"ב. והנה להשתוממות הכל, כל דף דיבר בפסקנות. בפסוק הראשון שהגיעו אליו היה מפורש שם שזיהה במוצהר את אחד החללים, ועניינו של כל פסוק ופסוק היה כה הולם, משקף ומתאים, כאילו תוארו באותם הפסוקים ענינא דיומא. זה לאחר זה, כאשר בכל פעם חוזר הדפדוף של שבע פעמים שבע – נקבעה זהותם של החללים.

הנוכחים סיימו עריכת גורל זה בשעות שלאחר חצות, אך שינה לא אחזתם כל אותו לילה. הם חשו ייחודו של המעמד. הם חשו שאכן הקביעה מדויקת, וכי נקבע זיהויו של כל אחד מן הי"ב מתוך ל"ה הגיבורים.

וכאשר באו למחרת אותו הלילה וסיפרו את הקורות לרבי צבי פסח פרנק, שמעם נרגש ונפעם, ופסק שיש לראות את הזיהוי כקובע.

ואכן, כך קיימו וקיבלו לראות את הקברים, עפ"י המצבה שעליהם, כמקום בו טמון הגיבור והקדוש ששמו חרות על המצבה.

~~~

השבת אנו קוראים בתורה את פר' "בא", בה למדים על המכות האחרונות במצרים (ארבה, חושך, מכת בכורות), ועל הוצאת ה' את בני ישראל ממצרים. על כך, בע"ה, ביום א'.

"לו עמי שומע לי, ישראל בדרכיי יהלכו. כמעט אויביהם אכניע, ועל צריהם אשיב ידי." [תהלים פ"א]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום חמישי

יום נעים ושמח ושבט שלום!

כניסת השבת (ב"ש): 16³³

צאת השבת (ב"ש): 17³²

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.